

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi satovahinkojen korvaamisesta annettua lakia siten, että viljelijälle voidaan maksaa satovahinkokorvausta kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta myös tapauksissa, joissa vahinko on aiheutunut poikkeuksellisten runsaiden sateiden aiheuttamasta pellon märkyydestä. Lisäksi ehdotetaan, että kasvulohkot, joista tuottaja on tehnyt valtion kanssa sopimuksen luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä, suljetaan satovahinkokorvausjärjestelmän ulkopuolelle siirtymäkauden ajaksi.

Valtion talousarviossa satovahinkojen kor-

vaamiseen osoitettua vuotuista siirtomäärärahaa ehdotetaan pienennettäväksi nykyisestä 50 miljoonasta markasta 20 miljoonaan markkaan. Valtion talousarviossa vuosille 1996 ja 1997 osoitettuja määrärahoja ehdotetaan vähennettäväksi yhteensä 80 miljoonaa markkaa. Satovahinkokorvausten laskentaperusteena ehdotetaan käytettäväksi interventiohintoja tai vahinkovuotta edeltävänä vuonna toteutuneita markkinahintoja.

Esitys liittyy valtion vuoden 1998 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

Satovahinkojen korvaamista koskeva järjestelmä perustuu satovahinkojen korvaamisesta vuonna 1975 annettuun lakiin (530/1975), jäljempänä *satovahinkolaki*. Laissa erityisesti mainittujen syiden perusteella voidaan hakemuksesta maksaa valtion varoista korvausta satovahinkojen korvaamisesta annetussa asetuksessa (820/1975), jäljempänä *satovahinkoasetus*, mainituille kasvilajeille aiheutuneesta vahingosta. Satovahinkona voidaan korvata kylvämättä jäämisestä aiheutunut vahinko, jos vahinko on johtunut poikkeuksellisesta tulvasta, sekä tiettyjen poikkeuksellisten luonnonolosuhteiden vuoksi kasvavalle tai korjuuvaiheessa olevalle sadolle tai talvehtivalle kasville aiheutunut vahinko.

Lain soveltaminen tilanteessa, jossa viljelmä tai sen osa on jäänyt kylvämättä poik-

keuksellisen runsaiden sateiden vuoksi, on ollut ongelmallista. Lain 1 §:n sanamuodon mukaan satovahinkokorvausta voidaan maksaa ainoastaan poikkeuksellisen tulvan vuoksi kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta. Lakia on sovellettu myös tilanteessa, jossa viljelmän märkyys aiheutuukin sateista eikä tulvasta sen yleisessä merkityksessä eli vesistön noususta yli tavanomaisen vedenkorkeuden. Selkeyden vuoksi lakia kuitenkin ehdotetaan muutettavaksi siten, että viljelijälle voidaan maksaa korvausta myös poikkeuksellisen runsaiden sateiden aiheuttaman märkyyden vuoksi kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta.

Satovahinkolain 2 §:n 2 momentin mukaan korvausta ei voida maksaa, ellei asetuksella toisin säädetä, sellaisen pellon osalta, josta viljelijällä on voimassa valtion kanssa tehty maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989), jäljempänä *tasapai-*

nottamislaki, tai maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain (81/1983) taikka muun vastaavan lainsäädännön mukainen pellon käytön rajoittamista koskeva sopimus. Säännöksen tarkoituksena on ollut estää mahdollisen vahingon ylikompensaatio tilanteessa, jossa viljelijä jo saa pellon käytön rajoittamisesta johtuvaa ylimääräistä tukea. Säännöstä on sovellettu luonnonmukaisessa tuotannossa oleviin viljelmiin, joista tuottajalla on voimassa valtion kanssa solmittu tasapainottamislain mukainen viljelysopimus.

Suomen Euroopan unionin (EU) jäsenyyden johdosta maamme maataloustuotteita koskeva lainsäädäntö sopeutettiin Euroopan yhteisön (EY) yhteiseen maatalouspolitiikkaan ja tässä tarkoituksessa tasapainottamislaki kumottiin eräiden maatalouden alaan kuuluvien lakien kumoamisesta annetulla lailla (1099/1994). Lain nojalla valtion ja tuottajan välillä solmitut viljelysopimukset jäivät edelleen voimaan.

Myös EU-jäsenyyden aikana uudet tuottajat ovat solmineet valtion kanssa sopimuksia luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä. Tällöin tuottajat ovat mukana Suomen maatalouden ympäristötukiohjelmassa ja he ovat oikeutettuja saamaan ohjelman puiteissa EY:n osittain rahoittamaa maatalouden ympäristötuen erityistukea, joka koostuu kolmen vuoden siirtymäkauden tuesta ja siirtymäkauden jälkeen luonnonmukaisen tuotannon tuesta. Tämän vuoksi lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viljelmille, joilla harjoitetaan luonnonmukaista tuotantoa valtion kanssa solmitun erityisen sopimuksen perusteella, ei makseta satovahinkokorvausta siirtymäkauden aikana.

Satovahinkokorvausten suorittamista varten on lain 3 §:n 1 momentin nojalla valtion talousarvioon vuosittain osoitettava 50 miljoonan markan suuruinen siirtomääräraha. Suomen liityttyä EU:n jäseneksi vuoden 1995 alusta, yleisimmin korvattavien viljakasvien markkinahinnat laskivat 53–65 prosenttia verrattuna jäsenyyttä edeltäneisiin markkinahintoihin. Koska maksettavien satovahinkokorvausten arvioidaan pysyvästi laskevan vastaavasti, valtion talousarvioon varattua määrärahaa ehdotetaan vähennettäväksi 20 miljoonaan markkaan. Vaikeina kato vuosina määrärahaa voidaan korottaa. Määrärahan riittävyyden takaamiseksi ehdote-

taan, että asetuksella voidaan säätää nykyistä 50 markkaa korkeampi vähimmäismäärä maksettaville korvauksille.

Satovahinkojen korvaamiseen aiemmin osoitettuja määrärahoja ehdotetaan vähennettäväksi yhteensä 80 miljoonaa markkaa.

Lisäksi ehdotetaan, että satovahinkokorvausten laskentaperustetta muutetaan. Voimassa olevan lain 4 §:n 2 momentin mukaan kunkin kasvilajin yksikköhintana käytetään maataloustulon kehittämistä tarkoittavissa neuvotteluissa sovittuja tavoitehintoja, tai milloin niitä ei ole, maa- ja metsätalousministeriön satovahinkoneuvottelukuntaa kuuluttuaan erikseen määräämiä hintoja.

Maataloustulon kehittämisjärjestelmästä säädettiin viimeksi maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä annetussa laissa (1518/1993). Suomen EU-jäsenyyden johdosta kyseinen laki kumottiin edellä selostetulla tavalla eräiden maatalouden alaan kuuluvien lakien kumoamisesta annetulla lailla. Satovahinkokorvausten laskentaperuste ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunkin kasvilajin yksikköhinnan laskentaperusteena käytetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneen vuoden markkinahintaa markkinahinnan myöhempi kehitys huomioon ottaen.

2. Esityksen vaikutukset

Esitys pienentää valtion talousarviossa vuosittain satovahinkojen korvaamiseen osoitettuja varoja nykyisestä 50 miljoonasta markasta 20 miljoonaan markkaan. Lisäksi vuosilta 1996 ja 1997 säästyneitä määrärahoja tuloutetaan yhteensä 80 miljoonaa markkaa vuoden 1998 talousarviossa.

Asetuksella säädettävä omavastuun ja vähimmäismäärän korotus maksettaville korvauksille vähentää jonkin verran korvauksen oikeutettujen tuottajien määrää. Omavastuuksi ehdotetaan 30 prosenttia normisadon arvosta lisättynä 3 000 markalla. Korvauksen vähimmäismääräksi ehdotetaan 500 markkaa.

3. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä. Valmistelun yhteydessä on kuultu satovahinkoneuvottelukuntaa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1 §. Oikeudenmukaisuussyistä ja tulkinta-ongelman välttämiseksi pykälään lisätään säännös siitä, että kylvämättä jäämisestä johtuva vahinko voidaan korvata myös silloin, kun vahinko on aiheutunut poikkeuksellisen runsaiden sateiden aiheuttamasta märkyydestä. Voimassa olevan pykälän sanamuodon mukaan satovahinkokorvausta voidaan maksaa ainoastaan poikkeuksellisen tulvan vuoksi kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta. Käytännössä säännöstä on sovellettu tilanteissa, jossa viljelmän märkyys aiheutuukin sateista eikä tulvasta sen yleisessä merkityksessä eli vesistön noususta yli tavanomaisen vedenkorkeuden, mutta selkeyden vuoksi pykälään ehdotetaan lisättäväksi erillinen maininta poikkeuksellisen runsaista sateista. Viljelijän kannalta on merkityksellöntä, johtuuko viljelmän märkyys vesistön tulvinnasta vai poikkeuksellisen runsaista sateista, koska molemmissa tapauksissa viljelmän jäädessä kylvämättä viljelijälle on aiheutunut vahinkoa hänestä riippumattomista luonnonolosuhteiden vaihteluista.

Poikkeuksellisen runsaina sateina voidaan pitää sellaisia sateita, joissa viljelmän maaperä on niin märkää, että peltoja ei voida kyseisellä paikkakunnalla tavanomaisena kylvöajankohtana tavanomaisin kylvömenetelmin kylvää. Tällaisia sateita myös esiintyy paikkakunnalla suhteellisen harvoin. Keskimääräisenä mittana voidaan pitää yhtä kertaa 15—20 vuodessa.

2 §. Voimassa olevan pykälän 2 momentin tarkoituksena on ollut estää mahdollisen vahingon ylikompensaatio tilanteissa, jossa viljelijä jo saa ylimääräistä tukea pellon käytön rajoittamisesta valtion kanssa solmitun sopimuksen perusteella. Säännöstä on sovellettu luonnonmukaisessa tuotannossa oleviin viljelmiin, joista tuottajalla on voimassa valtion kanssa solmittu tasapainottamislain mukainen viljelysopimus. Oikeuskäytännössä säännöstä on sovellettu siten, että luonnonmukaisen tuotannon viljelmälle ei makseta satovahinkokorvauksia normaalituotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tapahtuvan kolmen vuoden ajanjakson eli niin sanotun

siirtymäkauden aikana (maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätös Dnro 2562/592/94).

EU-jäsenyyden aikana luonnonmukaiseen tuotantoon siirtyneet tuottajat ovat saaneet maatalouden ympäristötukiohjelman puitteissa EY:n osittain rahoittamaa maatalouden ympäristötuen erityistukea, joka koostuu korkeammasta kolmen vuoden siirtymäkauden tuesta ja siirtymäkauden jälkeen alhaisemmasta luonnonmukaisen tuotannon tuesta. Koska Suomen EU:n-jäsenyysaikana luonnonmukaiseen tuotantoon siirtyvien tuottajien sopimukset eivät perustu tasapainottamislakiin, uudet tuottajat ovat kuitenkin voineet hakea ja saada satovahinkolain perusteella satovahinkokorvauksia siirtymäkauden ajanakin.

EU-jäsenyyden aikana luonnonmukaiseen tuotantoon siirtyville maksetaan edellä selostetulla tavalla aiemman kansallisen menettelyn tapaan siirtymäkauden aikana erityistä tukea. Lisäksi siirtymäkauden aikana uuden viljelytekniikan puutteellisesta hallinnasta aiheutuvat vahingot on vaikea erottaa luonnonolosuhteiden aiheuttamista vahingoista. Tämän vuoksi momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että korvausta ei voida maksaa, ellei asetuksella toisin säädetä, sellaisen kasvulohkon osalta, josta tuottajalla on voimassa valtion kanssa sopimus luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä ja jolle maksetaan EY:n rahoittamaa tukea tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tapahtuvan siirtymäkauden aikana.

3 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtion talousarvioon korvauksia varten varattava vuosittainen siirtomääräraha vähennetään nykyisestä 50 miljoonasta markasta 20 miljoonaan markkaan. Vuosina 1992—1996 keskimäärin 82 prosenttia kaikista satovahingoista aiheutui yleisimmin viljellyille viljakasveillemme vehnälle, ohralle, kauralle ja rukiille sekä nurmi- ja heinäkasveille. Nurmi- ja heinäkasvien satovahinkojen korvausperuste lasketaan ohran hinnan perusteella. Suomen liityttyä EU:n jäseneksi viljojen markkinahintojen arvioidaan laskevan pysyvästi 50—65 prosenttia verrattuna jäsenyyttä edeltäneisiin markkinahintoihin.

Koska maksettavien satovahinkokorvausten arvioidaan laskevan vastaavasti, valtion talousarvioon varattua määrärahaa voidaan myös pienentää. Vaikeina katovuosina määrärahaan voidaan kuitenkin valtion talousarviossa jo vahinkovuonna osoittaa korotus.

3 a §. Pykälässä säädetään valtion talousarvioon varattujen määrärahojen erityisestä järjestelystä varainhoitovuonna 1994. Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi vuosien 1996 ja 1997 satovahinkomäärärahojen yhteensä 80 miljoonan markan vähennyksestä.

4 §. Satovahinkomäärärahan riittävyyden takaamiseksi on tarkoitus asetuksella säätää nykyistä 50 markkaa korkeampi vähimmäismäärä maksettaville korvauksille. Tämän vuoksi 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös siitä, että satovahinkokorvausten vähimmäismäärästä säädetään asetuksella.

Pykälän 2 momentissa säädetty satovahinkokorvausten laskentaperuste ehdotetaan säädettäväksi uudelleen, koska aiemman järjestelmän mukaisia tavoitehintoja ei EU-jäsenyyden myötä enää määrätä. Kunkin kasvilajin yksikköhinnan laskentaperusteena ehdotetaan käytettäväksi interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneen vuoden markkinahintaa, jolloin otetaan huomioon myös markkinahinnan myöhempi kehitys. Markkinahinnan myöhemmän kehityksen huomioon ottamisella on merkitystä sellaisten kasvilajien yksikköhinnan määrittämisessä, joiden markkinahinta vaihtelee vuosittain huomattavasti. Jos kasvilajilla ei ole interventiohintaa tai laskettavissa olevaa markkinahintaa, maa- ja metsätalousministeriö

satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan määrää yksikköhinnan erikseen.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotetun 4 §:n 1 momentin muutoksen nojalla on tarkoitus muuttaa satovahinkoasetuksen 12 §:ää siten, että omavastuuksi määrätään 30 prosenttia normisadon arvosta lisättynä 3 000 markalla, ja 13 §:ää siten, että viljelmäkohtaisena korvauksena ei makseta 500 markkaa pienempää määrää.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaisuuteen voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakiin ehdotetaan otettavaksi siirtymäsäännös lain soveltamisesta kumotun tasapainottamislain nojalla solmittuihin sopimuksiin, jotka lain kumoamisesta huolimatta jäivät voimaan.

Laista on ennen sen voimaantuloa ilmoitettu Euroopan yhteisöjen komissiolle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti, koska kyse on jäsenvaltion 92 artiklan nojalla myöntämästä valtion tuesta.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan satovahinkojen korvaamisesta 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetun lain (530/1975) 1 §, 2 §:n 2 momentti, 3 ja 3 a § ja 4 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §, 2 §:n 2 momentti ja 4 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1309/1990, 3 § osaksi laissa 3/1982 ja mainitussa laissa 1309/1990 ja 3 a § laissa 1095/1994, seuraavasti:

1 §

Hallan, raesateen, kaatosateen, rajuilman, poikkeuksellisten tulvien, poikkeuksellisen kuivuuden taikka muun vastaavan viljelijästä riippumattoman, poikkeuksellisen suuren luonnonolojen vaihtelun kasvavalle tai korjuuaiheessa olevalle sadolle aiheuttamista vahingoista taikka poikkeuksellisten talvehtimisolosuhteiden talvehtivalle kasville aiheuttamista vahingoista taikka poikkeuksellisen tulvan tai poikkeuksellisen runsaiden sateiden aiheuttaman märkyyden takia kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta voidaan suorittaa korvausta valtion varoista sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Korvausta ei voida maksaa, ellei asetuksella toisin säädetä, sellaisen kasvulohkon osalta, josta tuottajalla on voimassa valtion kanssa sopimus luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä ja jolle maksetaan Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamaa tukea tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tapahtuvan siirtymäkauden aikana.

3 §

Korvausten suorittamista varten otetaan valtion talousarvioon vuosittain 20 miljoonan markan suuruinen siirtomääräraha.

Jos 1 momentissa tarkoitettu määräraha osoittautuu poikkeuksellisen laajojen vahinkojen takia riittämättömäksi, määrärahaan voidaan osoittaa talousarviossa korotus.

3 a §

Poiketen siitä, mitä muualla tässä laissa säädetään satovahinkojen korvaamisesta, voidaan vuonna 1998 valtion talousarviossa satovahinkokorvausten suorittamista varten vuodelle 1996 osoitettuja määrärahoja vähentää 50 miljoonaa markkaa ja vuodelle 1997 osoitettuja määrärahoja 30 miljoonaa markkaa.

4 §

Niistä perusteista, joiden mukaan satovahingot ja satovahingoista maksettavat korvaukset määrätään, sekä korvausten vähimmäismäärästä samoin kuin korvausten määräämisessä ja maksamisessa noudatettavasta menettelystä säädetään asetuksella. Asetuksella säädetään myös ne kasvilajit, joita kohdanneet satovahingot otetaan huomioon viljelmän satovahinkoja määrättäessä. Perusteita ja kasvilajeja määrättäessä on otettava huomioon eri kasvilajien viljelyvarmuus, vahingon vaikutus viljelmän kokonaissatoon sekä vahingonkärsijän omavastuu.

Asianomainen ministeriö määrää vuosittain satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan 1 momentissa tarkoitetuille kasvilajeille viljelmäkohtaista satovahinkoarviota varten normisadot. Kunkin kasvilajin yksikköhinnan laskentaperusteena käytetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voidaan ottaa huomioon myös markkinahinnan myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, ministeriö satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan määrää yksikköhinnan erikseen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1997 .

Jos viljelijällä on tämän lain voimaan tullessa voimassa valtion kanssa tehty maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) mukainen pellon käytön

rajoittamista koskeva sopimus ja jos tämän sopimuksen perusteella viljelijälle maksetaan siirtymäkauden tukea tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen johdosta, noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 3 päivänä lokakuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kari Häkämies*

Laki

satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan satovahinkojen korvaamisesta 4 päivänä heinäkuuta 1975 annetun lain (530/1975) 1 §, 2 §:n 2 momentti, 3 ja 3 a § ja 4 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 1 §, 2 §:n 2 momentti ja 4 §:n 1 ja 2 momentti laissa 1309/1990, 3 § osaksi laissa 3/1982 ja mainitussa laissa 1309/1990 ja 3 a § laissa 1095/1994, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Hallan, raesateen, kaatosateen, rajuilman, poikkeuksellisten tulvien, poikkeuksellisen kuivuuden taikka muun vastaavan viljelijästä riippumattoman, poikkeuksellisen suuren luonnonolojen vaihtelun kasvavalle tai korjuuvaiheessa olevalle sadolle aiheuttamista vahingoista taikka poikkeuksellisten talvehtimisolosuhteiden talvehtivalle kasville aiheuttamista vahingoista taikka poikkeuksellisen tulvan takia kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta voidaan suorittaa korvausta valtion varoista sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

Ehdotus

1 §

Hallan, raesateen, kaatosateen, rajuilman, poikkeuksellisten tulvien, poikkeuksellisen kuivuuden taikka muun vastaavan viljelijästä riippumattoman, poikkeuksellisen suuren luonnonolojen vaihtelun kasvavalle tai korjuuvaiheessa olevalle sadolle aiheuttamista vahingoista taikka poikkeuksellisten talvehtimisolosuhteiden talvehtivalle kasville aiheuttamista vahingoista taikka poikkeuksellisen tulvan tai poikkeuksellisen runsaiden sateiden aiheuttaman märkyyden takia kylvämättä jäämisestä johtuvasta vahingosta voidaan suorittaa korvausta valtion varoista sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Korvausta ei voida maksaa, ellei asetuksella toisin säädetä, sellaisen pellon osalta, josta viljelijällä on voimassa valtion kanssa tehty maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai maataloustuotannon ohjaamisesta ja tasapainottamisesta annetun lain (81/1983) taikka muun vastaavan lainsäädännön mukainen pellon käytön rajoittamista koskeva sopimus.

Korvausta ei voida maksaa, ellei asetuksella toisin säädetä, sellaisen kasvulohkon osalta, josta tuottajalla on voimassa valtion kanssa *sopimus luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisestä ja jolle maksetaan Euroopan yhteisön kokonaan tai osittain rahoittamaa tukea tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon tapahtuvan siirtymäkauden aikana.*

3 §

Korvausten suorittamista varten otetaan valtion tulo- ja menoarvioon vuosittain 50 miljoonan markan suuruinen siirtomääräraha,

3 §

Korvausten suorittamista varten otetaan valtion *talousarvioon* vuosittain 20 miljoonan markan suuruinen siirtomääräraha.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

joka luetaan maataloudesta saadun tulon kehittämistä tarkoittavassa järjestelmässä maataloudesta saaduksi tuloksi. Mikäli korvauksia varten osoitetusta määrärahasta jää osa käyttämättä, sovitaan maataloustulon kehittämistä tarkoittavissa neuvotteluissa, miten käyttämättä jäänyt osa otetaan huomioon maataloudesta saatua tuloa määrättäessä.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettu määräraha osoittautuu riittämättömäksi, voidaan korvausten suorittamista varten myöntää tulo- ja menoarviossa lisäystä, joka luetaan maataloudesta saaduksi tuloksi. Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa neuvotteluissa voidaan sopia siitä, jaksotetaanko edellä tarkoitettu lisäys maataloudesta saadun tulon kehittämistä tarkoittavan järjestelmän mukaisissa laskelmissa useammalle, kuitenkin enintään kolmelle hinnoitteluaajanjaksolle.

Poikkeuksellisten suurten satovahinkojen sattuessa voidaan kuitenkin 1 momentin tarkoittamissa neuvotteluissa sopia siitä, otetaanko tällöin tarvittava lisäys kokonaan tai osaksi maataloudesta saatuna tulona huomioon ja jaksotetaanko se useammalle, kuitenkin enintään kolmelle hinnoitteluaajanjaksolle.

3 a §

Poiketen siitä, mitä muualla tässä laissa säädetään satovahinkojen korvaamisesta, voidaan valtion talousarvioissa satovahinkokorvausten suorittamista varten osoitettuja varoja vuonna 1994 vähentää 60 miljoonaa markkaa edellyttäen, että vastaava säästö luetaan maataloustuotteiden markkinajärjestelmästä annetun lain (1518/1993) 9 §:ssä tarkoitetuksi maataloustuottajien rahoitusosuudeksi maataloustuotteiden markkinointikustannuksista.

4 §

Niistä perusteista, joiden mukaan satovahingot ja satovahingoista maksettavat korvaukset määrätään samoin kuin korvausten määräämisessä ja maksamisessa noudatettavasta menettelystä, säädetään asetuksella. Asetuksella säädetään myös ne kasvilajit, joita kohdanneet satovahingot otetaan huomioon viljelmän satovahinkoja määrättäessä. Perusteita ja kasvilajeja määrättäessä on

Jos 1 momentissa tarkoitettu määräraha osoittautuu poikkeuksellisen laajojen vahinkojen takia riittämättömäksi, määrärahaan voidaan osoittaa talousarviossa korotus.

3 a §

Poiketen siitä, mitä muualla tässä laissa säädetään satovahinkojen korvaamisesta, voidaan vuonna 1998 valtion talousarviossa satovahinkokorvausten suorittamista varten vuodelle 1996 osoitettuja määrärahoja vähentää 50 miljoonaa markkaa ja vuodelle 1997 osoitettuja määrärahoja 30 miljoonaa markkaa.

4 §

Niistä perusteista, joiden mukaan satovahingot ja satovahingoista maksettavat korvaukset määrätään, sekä korvausten vähimmäismäärästä samoin kuin korvausten määräämisessä ja maksamisessa noudatettavasta menettelystä säädetään asetuksella. Asetuksella säädetään myös ne kasvilajit, joita kohdanneet satovahingot otetaan huomioon viljelmän satovahinkoja määrättäessä. Perusteita

Voimassa oleva laki

otettava huomioon eri kasvilajien viljelyvarmuus, vahingon vaikutus viljelmän kokonaissatoon sekä vahingon kärsijän omavastuu.

Maatilahallitus määrää vuosittain huhtikuun loppuun mennessä satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan 1 momentissa tarkoitetuille kasvilajeille viljelmäkohtaisia satovahinkoarvioita varten normisadot. Kunkin kasvilajin yksikköhinnana käytetään 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa neuvotteluissa sovitut tavoitehintoja tai, milloin niitä ei ole, maatilahallituksen satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan erikseen määrittämiä hintoja.

Ehdotus

ta ja kasvilajeja määrättäessä on otettava huomioon eri kasvilajien viljelyvarmuus, vahingon vaikutus viljelmän kokonaissatoon sekä vahingonkärsijän omavastuu.

Asianomainen ministeriö määrää vuosittain satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan 1 momentissa tarkoitetuille kasvilajeille viljelmäkohtaista satovahinkoarviota varten normisadot. Kunkin kasvilajin yksikköhinnan laskentaperusteena käytetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voidaan ottaa huomioon myös markkinahinnan myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, ministeriö satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan määrää yksikköhinnan erikseen.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .*

Jos viljelijällä on tämän lain voimaan tullessa voimassa valtion kanssa tehty maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) mukainen pellon käytön rajoittamista koskeva sopimus ja jos tämän sopimuksen perusteella viljelijälle maksetaan siirtymäkauden tukea tavanomaisesta tuotannosta luonnonmukaiseen tuotantoon siirtymisen johdosta, noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.
